

chiale secundus musculus primo subternitur, ita quoque primi tendinibus secundi tendi-
 nes subiunguntur, & eodem simul ambo secundum primi ossis digitorum longitudinem,
 transuerso ligamento obducuntur, æque atque in uola & brachialis sinu teretes. Minime
 enim ueritati consonum est, primi musculi tendinem in primo internodio, ut Galenus asse-
 rit, dilatari. Porro ut secundi musculi tendines ad tertium digiti internodium pertingerent,
 primi iam musculi tendinibus in secundum os necessarii insertionem molientibus, operæ
 precium fuit secundi musculi tendines, aut ad tendinum primi musculi latera porrigi, aut
 quum ipsi rectè subiunguntur, incumbentem ipsis tendinem perforari, hacque ratione substra-
 tum secundi musculi tendinem transmitti. At quum ossium latitudo, ut tendines secundi mu-
 sculi ad latus declinent, minime admittit: & si fortè ad latus ducerentur, obliquum sanè si-
 tum, ac proinde obliquum etiam motum exigenter: reliquum profectò fuit, longa sectio-
 ne superiorem tendinem, qui primi musculi soboles est, à summo rerum Opifice mirabi-
 li industria findi, qua sectione secundi musculi tendo uetus, ad tertij ossis radicem pertin-
 geret. Verum etsi tendines primi musculi perforantur, ob id tamen cum Galeno neququam
 credendum est eos secundi digitorum ossis lateribus inseri, quum maximè internæ illorum
 sedi implantentur, ac suis apicibus post perforationem, sub secundi musculi tendinibus
 colligantur, & perinde ac si non fuissent perforati, sed tantum latiores redditi, insertionem
 moliantur. Cæterum ut in brachiali & tota primi ossis longitudine, tendines transuerso li-
 gamento cinguntur: sic quoque in secundi ossis tota longitudine aliud ligamentum tendi-
 nem hac porrectum obuoluit, aut, ut semel dicam, eiusmodi ligamentum toti internæ digi-
 torum sedi obtenditur, quod nullam membrana, nullo uel alio uinculo, aut fibra etiam, tendi-
 nibus in interna digitorum sede adnascitur, nec ibidem quicquam membraneum inter-
 duos tendines inuicem suffultos interuenit. In uola tamen priusquam tendines digitorum
 ligamenta subeant, singuli proprijs induuntur membranulis, quæ tendinibus, quibusdam
 fibrosis nexibus adnascuntur. Tercius musculus à secundo mihi prorsus distinguitur,
 non anxie interim sollicito, num secundo illum adnumeres, ac secundum tunc in quinque
 carnosas partes totidemque tendines diffissum rectè proferas, dummodo uera tertij muscu-
 li descriptio subiiciatur, qui tota cubiti longitudine, superiori lateri secundi musculi expor-
 rigitur, illi nusquam, nisi fortassis ad cubiti cum humero articulum, continuus, sed perinde
 ac cæteri musculi mutuo accumbentes solent, toto progressu illi duntaxat coherens. Ena-
 scitur quidem carneo tereti principio ex ulnæ sede, qua hæc radij capitulum in proprium
 sinum amplectitur, ac ubi radius ab ulna primum dehiscit. Hinc enatus radio attenditur,
 uniuersæ ipsius propemodum longitudini adnatus, & ab ipso principium continuè du-
 cens, ex ea potissimum sede, ubi membraneum ligamen secundum cubiti longitudinem
 porrectum ex radio ad ulnam enascitur, quod etiam huic musculo principij portionem of-
 fert. Quum uerò musculus radio ad hunc modum expansus ad brachiale properat, in te-
 retum cessat tendinem peculiari membrana, quam mucor imbuit, obtectum, non autem
 communi membrana, quæ in brachialis sinu secundi musculi tendines inuestit. Quine-
 tiam tertij musculi tendo nulli secundi musculi quatuor tendinum subiicitur, quamuis e-
 tiam per transuersum brachialis ligamentum feratur, illius ligamenti lateri attensus, quod
 ad pollicis radicem consistit: ubi etiam brachialis os pollicem sustinens, sinum huic ten-
 dini insculptum gerere, in primo Libro diximus. Tendo ad hunc sinum reflexus, atque me-
 dius inter musculos primum pollicis os & secundum flectentes occultatus, ad secundum
 pollicis repit internodium, ubi transuerso ligamento in tota secundi ossis longitudine ex-
 ceptus, tertium os accedit, cui latefcens ualide inferitur. In caudatis simijs, hunc muscu-
 lum non reperies, uerum à tendine secundi musculi medium digitum petente, in medio
 uolæ, exigua portio enascitur, quæ transuersim ad pollicem ducta, ultimo ipsius ossi im-
 plantatur. Atque hæc tendinis portiuncula, peculiarem portionem carnosam, ut cæteri
 quatuor secundi musculi tendines, neququam adipiscitur, aut etiam illi, medijs digiti ten-
 dini alligatur, at ab ipso prorsus enascitur, super indicis tendinem uecta. Porro si hunc
 sermonem permulta Galeni placitis in primo libro de Partium humani corporis usu reni-
 tentia adduxisse animaduertis, & potissimum illi figmento, quo is pollicem non ad uo-
 lam uersus brachialis medium, cæterorum digitorum modo, sed super alios, & ad uolæ
 medium, flecti comminiscitur, non me in scitiæ, aut in Galenum impietatis prius insimu-
 lato, quam proprijs manibus sectionem obieris, aut alteri accuratè secanti, admonitus,
 astiteris, rem uniuersam diligenter expendens. Reperies nanque non modò quæ iam com-
 memorauimus, sententiæ Galeni merito reluctari, sed & id quoque maximè, quod de secundi
 tertijque

*Li. de Par.
usu.
Secundi mu-
sculi tendinum
per primigeni-
dines transi-
tus.*

*Lib. de Ad-
mi. sectio.*

*Tercius mu-
sculus.*

*Tercius quali-
ter in caudatis
simijs habeat.*

*Pleraque hic
Galeni placi-
tis contraria
proponi.*

tertijque musculi functione subnexurus sum: ut nunc taceam Galenum suis lusum simijs, non
 uerè tendinem tertij musculi graciliorem illis dicere, qui à secundo musculo producantur.
 Opinatur enim Galenus, & cum illo omnis refectionis professorum chorus, secundum mu-
 sculum quatuor digitorum primum tertiumque os flectere, & quem nos tertium recensui-
 mus, secundi pollicis ossis & tertij flexum moliri: quum tamen ambo duntaxat tertij quina-
 que digitorum ossis, ut primus secundi, flexionis reuera opifices sint. Nullum enim mu-
 sculum os mouere, nisi eidem inseratur, Galeno cæterisque Anatomicis firmissimi axiomatis
 loco habetur. at secundi musculi tendines neque primo quatuor digitorum ossi, neque ter-
 tij tendo pollicis secundo ossi, ne obscurissime quidem inseritur applantatur: uerò nec eo-
 rum quidpiam hi musculi agunt. Neminem enim fore arbitror, qui ex primo de Partium
 usu astruet, secundi musculi tendinem primo internodio dilatentem inplantari: quum
 Galenus in dissectione temporis successu exercitior, tribus interiectis de transuerso liga-
 mento uocibus, integram paginam ibidem restituere conatus fuerit: parum tamen sui me-
 mor, quum insertiones tendinum in digitos, simul in numerum colligit. Ac proinde si benefi-
 cio transuersi ligamenti, quod in primis quatuor digitorum ossibus, & secundo pollicis
 existit, hæc ossa à secundi & tertij musculi tendinibus flecti, quis pro Galeno certans illi-
 us quæposteriora uerioraque sensa capiens contenderit, respondeat is quæso, cur minus &
 primi musculi tendines, prima quatuor digitorum ossa flectant: quum & hi eodem li-
 gamento contineantur. Non enim quicquam prorsus est, cuius beneficio potius secundi
 musculi, quam primi tendinibus prima internodia flecti, quis demonstrare posset. Quine-
 tiam in medium adferat obsecro, quamobrem Galenus non senserit secundi quatuor digi-
 torum ossis flexionis, tendines secundi musculi autores esse: quum tamen & in secundi os-
 sis radice totaque ipsius longitudine hi tendines transuerso obuolentur ligamento. Ad hæc
 illum me docere optarim, quamobrem & primus, & secundus, & tertius digitos mouen-
 tium musculi etiam brachiale non flectant, quum & in interna brachialis sede transuerso
 ualidoque ligamento non mediocri ductus longitudine contineantur. Similiter rationem
 comminisci uelim, quapropter quamplurimi tibiæ occupantes musculi, qui pedem ade-
 untes, ac transuersis ligamentis inter tibiæ ossis extremum & calcem, ac rursus inter fibulæ
 apicem anteriorem uel malleolum ac calcem obuoluuntur, non illorum ligamentorum etiam
 auxilio pedem moueant, quum tamen in his omnibus par sit ratio: uti etiam in omnibus
 cæteris musculis, qui transuerso ligamento in alio osse, quam unde principium duxere, in-
 duuntur. Ac proinde plerisque in cubiti exteriori sede, & in tibiæ anteriori regione ten-
 dines ibidem ligamenti circundatos in medium, ad robur huic meo paradoxo concilian-
 dum, non adfero. Vt itaque tres hæcenus ex digitorum musculis enarratos brachiale non
 flectere certo certius constat, ita quoque nisi suorum quibus inferuntur ossium flexionis opi-
 fices censendi sunt. Deinde si primi musculi quoque tendinibus prima quatuor digitorum
 ossa, & secunda tendinibus secundi musculi non inflectuntur, haudquaquam secundi ten-
 dinum ui, prima quatuor digitorum ossa, & tertij musculi beneficio secundum pollicis
 os flecti credendum est. Proprios enim his quoque ossibus sagax rerum parens Natu-
 ra musculos largitur, quos ubi sermonem trium primorum absoluero, seriatim persequar:
 id adhuc admonens, ut si quis fortè secundi musculi ac primi auxilio, primum quatuor
 digitorum os, & tertio item musculo secundum pollicis flecti arbitratus fuerit, non of-
 citanter cuiusque internodij flexionis uim perpenderit. nam primum internodium, quod
 ex ipsius sententiâ, primi ac secundi musculorum tendinibus, præter alios totidem pau-
 lo post explicandos musculos inflecteretur, uix tamen firmius flexionis robur, quam ter-
 tium internodium monstrat, utcumque etiam unicus tantum tendo huius motus dux
 censeatur. Tres itaque nunc dictos musculos ex distitis regionibus, per totam nimirum
 cubiti longitudinem Natura produxit, ne si fortè in extrema manu principium assume-
 rent, eam carne obruentes, magnam ponderosamque redderent: quod quantum ad ua-
 ria quæ manu obeunt munia incommodi intulisset, quiuis promptissime colligit. De-
 inde robur in flexione maius requirebatur, quam quod breuibz musculis præstari ua-
 lebat, qui ex proximis ijs quæ mouenda erant ossibus principium ducerent. Atque hanc
 pariter ob causam, ut digiti scilicet ualida flexione pollerent, non unius tantum muscu-
 li beneficio tres digitorum articuli flectuntur, sed singuli proprios exigunt. Illi quidem
 quos recta duntaxat, & in neutrum latus inclinante flexione agi oportuit, unico eodem-
 que ualido contenti fuere tendine: articuli autem, qui in latera etiam inclinationem ex-
 periri debebant, pluribus tendinibus musculisque, & illis non admodum ualidis (ut

*Natura in
musculis digi-
tos flectenti-
bus industria.*